

thinget, som Udvalgets [Erklæring*] ikke har henligget den befalede Tid trykt omdeelt paa de Herrers Pladser. Jeg skal derfor have Thingets Samtykke til, at denne Sag desuagtet maa foretages. Dette Samtykke maa gives med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet.

Ved den derpaa foretagne Afstemning gaves dette Samtykke eenstemmig med 30 Stemmer.

Der er af Udvalget stillet adskillige Endringsforslag til denne Sag. Jeg sætter først Endringsforslaget til §. 4 under Forhandling.

Ordføreren (Rosengørn): Som det høie Thing vil see, ere Gagesatserne for 1ste og 2den Klasse, nedsatte ved den eneste Behandling i Folkethinget fra 3000 Rb. til 2800 Rb. og fra 2500 Rb. til 2300 Rb. Det vil ogsaa være Thinget bekjendt, at der i det andet Thing fra Regjeringens Side er skeet en Udtalelse om, at det vilde være en ufravigelig Betingelse for, at dette Lovforslag kunde blive til Lov, at Gagesatserne ikke bleve nedsatte. Jeg har al mulig Grund til at føle mig forbisst om, at det er det væsentligste Punkt, hvori der fra Regjeringens Side ikke vil kunne indgaaes paa, nogen Forandring. Grunden, hvorfor jeg nu udtaler det, er, at det ellers kunde findes besynderligt, at Udvalget, der er overbevist om det Unsiklige i, at Sagen føres til Ende i denne Session, dog er gaaet ind paa en af de Forandringer, der ere skeet i det andet Thing. Man tør, som antydet, forventer, at Regjeringen i andre Punkter end dem, der angaae Lønningerne, ikke vil med samme Bestemthed fastholde Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget her. Jeg har tidligere udsærlig fremstillet min Formening om, at Sætserne snarere vare for lave end for høie, og jeg troer i saa Henseende at have støttet mig til saadanne Oplysninger og Beregninger, at jeg tør haabe, at de Herrere ville lægge nogen Vægt derpaa.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg skal paa Justitsministerens Begne tiltræde de Endringsforslag, som ere stillede. Han maa ansee deres Vedtagelse som en Betingelse for, at Loven kan gaae igjennem.

Nørgaard: Jeg kunde i denne Sag ganske vist ikke være utilbøielig til at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing. Det forekommer mig, at der er gaaet, om jeg saa maa sige, en Middelvei. Jeg billiger ganske, at disse Sætser ikke atter bleve nedsatte i det andet Thing, nemlig 2,000 Rb. til 1,700 og 1,500 til 1,400; men paa den anden Side forekommer det mig at, være en ret anstændig Løn, naar en Justitsembedsmand i 1ste Klasse kan have en Gage af 3,000 Rb. efter 5 Aars Tjeneste. Det er ganske vist, at her i denne Sag er flere Hensyn at tage. Her kan ikke alene være Spørgsmaal om, hvad man formener en Mand kan bruge. Det, der for mig er afgjørende og forekommer mig alene maa være afgjørende i denne Sag, er, om 3,000 Rb. til en Justitsembedsmand efter 5 Aars Tjeneste kan ansees for en passende og anstændig Gagering efter vore smaa Forhold. Vi maa vel lægge Mærke til, at her er Mange, der skulle have; men ogsaa Mange, der maae give, og alle Hensyn maae naturligtviis i denne vigtige Sag komme i gjensidig Betragtning; her maa absolut tages Hensyn til Alles Interesser og med disse Hensyn for Die kan jeg virkelig ikke komme til andet Resultat, end at det er en ret anstændig og god Gage, der tilstaaes i Folkethingets Forslag. Der er ogsaa et Hensyn, som man ikke maa lade ude af Betragtning; vi maae lægge Mærke til, at der ligger ikke ubetydelige Fordele bagved den omtalte Gage. Jeg vil ikke sige, at Gageringen er saa overdreven høi, men jeg troer, at den efter vore Forhold er nogenlunde passende, idet vi vel maae lægge Mærke til den Sikkerhed i Stillingen, der finder Sted, hvilket gjør, at der her bliver Tale om mere end 3,000 Rb. i Gage. Jeg agter saaledes i Henhold til disse Grunde, idet jeg ønsker, at Loven skal komme ud, at stemme imod Udvalgets Endringsforslag og for Lovforslaget, som det

*) Udvalgets Erklæring findes i Anhang B. Sp. 897—98 ff.